

Hvis Indkomsten udgjorde 50 pCt. eller derover, skulde der for den Del, der ikke oversteg 50 pCt., udredes 2,5 pCt. og for den overskydende Del 3 pCt.

Da de indkomne Midler imidlertid skulde anvendes ikke til Tilskud, men til *Laan* til Landbrugere, bestemtes det endvidere i Lovforslaget (§ 7), at der efter Udløbet af hvert af de 4 Skatteaar skulde udleveres Yderne $3\frac{1}{2}$ pCt.s *Statsobligationer* for de paalignede Beløb — Staten paatog sig saaledes over for Yderne en Garanti for Laanets Forrentning og Betaling. Dette Statslaan skulde *afdrages i Løbet af 50 Aar* fra 1. Januar 1942 at regne (første Gang pr. 1. Juli 1942) enten ved Udtrækning eller ved Opkøb.

Saneringsydelsen for Personer var anslaaet til ca. 22 Mill. Kr. aarlig og for Selskaber til ca. 3 Mill. Kr. aarlig.

Udformningen af Lovforslagets Grundtanke gav Anledning til en Del Kritik i *Folketinget*; fra Venstres Side fandt man saaledes den foreslaaede Fremgangsmaade overflødig indviklet og ansaa det for unødvendigt at skaffe rede Penge til Veje. Under Udvalgsbehandlingen stillede Finansministeren Ændringsforslag om en ny Affattelse — paa enkelte Undtagelser nær (se nedenfor) overensstemmende med den foran gengivne endelige Lovtekst —, og dette Forslag blev tiltraadt af Udvalgets *Flertal* (Socialdemokrater og Radikale). *Venstre* havde i og for sig heller ikke væsentligt at indvende mod Ændringsforslaget, men tog samme Standpunkt til denne Sag som til det samtidig foreliggende Forslag om overordentlig Indkomstskat (Nr. 15): at man ikke kunde tage endelig Stilling, før der var skabt Klarhed med Hensyn til den ønskede Lettelse af Landbrugets Skattebyrde. Partiets Medlemmer vilde derfor undlade at stemme ved Afstemningen over saavel Ændringsforslaget som Lovforslaget. *Det konservative Folkeparti* indtog samme Standpunkt til Forslagets § 1, om Tilvejebringelse af Midlerne gennem et Statslaan, men nærede principiel Betænkelighed ved Bemyndigelsen til for en lang Aarrække at forhøje Indkomstskatten og mente, at de paa-gældende forholdsvis beskedne Renteudgifter vilde kunne afholdes af de almindelige Statsindtægter.

Ved en efter Begæring foretagen delt Afstemning over Ændringsforslaget vedtoges § 1 enstemmig med 67 Stemmer (32 stemte ikke), § 2 med 67 Stemmer mod 18. Under Hensyn til Udfaldet af denne Afstemning og til, at der ikke var skabt Sikkerhed for Gennemførelsen af Foranstaltninger til Fremme af det Formaal, hvortil de 100 Mill. Kr. skulde anvendes, stemte de Konservative ved 3. Behandling imod, og Lovforslaget i den ændrede Form vedtoges da med 61 Stemmer mod 21.